

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Psalm 32

Deze psalm bestaat uit drie delen. In de verzen 1 t/m 7 is David aan het woord; in de verzen 8 en 9 spreekt God en in de verzen 10 en 11 is David opnieuw aan het woord.

Boven de psalm staat: *Van David. Een leerdicht.* Deze psalm wil ons een lering geven en omdat deze psalm in de bijbel staat, is deze lering – deze hele psalm - gegrond op openbaring van God. Ook is God rechtstreeks aan het woord in deze psalm in de verzen 8 en 9.

1 Welzalig hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is.

Er staat niet: moedeloos is hij, van wie de overtreding vergeven is maar welzalig is hij, wiens overtreding vergeven is.

Moedeloosheid komt doordat men zondigt en daarna twijfelt, dat zonden vergeven zijn op hetzelfde ogenblik, dat zij berouwvol beleden worden. Dat zij volkomen vergeven zijn en voor eeuwig vergeten.

2 Welzalig de mens, wie de Here de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is.

Opnieuw de zaligspreking, dat de mens zalig is, wien de Heere de ongerechtigheid niet toerekend. ... en in wiens geest geen

bedrog is. Het gaat om iemand, die eerlijk en oprecht voor God zijn zonden belijdt. .

3 Want zolang ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg onder mijn gejammer de ganse dag;

Toen hij zijn zonden nog niet beleden had, was er wel gejammer, maar dat om het lijden wat hem trof en niet om de eigen begane zonden.

Het gejammer verdwijnt als er een persoonlijke schuldbelijdenis komt.

4 Want dag en nacht drukte uw hand zwaar op mij,

Om David te helpen sprak God dag en nacht tot hem door zijn geweten. Hij voelde in zijn geweten dat hij fout zat. Maar hij wou dit kennelijk niet direct toegeven.

Hier wordt het woord "zwaar" genoemd. Het is het slechte geweten.

... mijn merg verdroogde als in zomerse hitte. sela

Mijn merg verdroogde wil zeggen: mijn innerlijk verdroogde als in zomerse hitte; dan drogen de vruchten uit en verzengen de aren.

Sela was een aanduiding voor de dirigent van de tempelmuziek, dat hij de muziek

moest laten aanzwellen. Het is immers een Psalm en waarom moest de muziek nu gaan aanzwellen?

De persoonlijke schuldbelijdenis komt er aan: reden om de muziek te laten aanzwellen.

5 Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de Here mijn overtredingen belijden, en Gij vergaapt de schuld mijner zonden. *sela*

In deze tekst wordt vier keer het woordje "mijn" of "mijner" genoemd.

6a *Daarom bidde iedere vrome tot U, ten tijde dat Gij U laat vinden.*

In Jesaja 55:6/7 staat:

Zoekt de Here, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.

De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.

God laat Zich dus vinden maar het gaat dan om datgene wat wij verkeerd gedaan hebben en niet wat de ander verkeerd gezegd of gedaan heeft. Dat is de zaak van de ander.

6b *Zelfs bij een stortvloed van geweldige wateren zullen die hem niet bereiken.*

Dan ben je weer veilig en op de juiste koers.

7 *Gij zijt mij een verberging, Gij bewaart mij voor benauwdheid, Gij omringt mij met jubelzangen van bevrijding. sela*

God beschermt mij, roept David het uit, en Hij bewaart mij. Jubelzangen van bevrijding omringen hem.

Sela! Weer een nieuwe gelegenheid voor de dirigent van het tempelkoor, om de muziek te laten aanzwellen.

En nu gaat God spreken in deze Psalm:

8 *Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet; Ik raad u; mijn oog is op u.*

Zo leert ons Hebreëen 10:20 om die nieuwe en levende weg te gaan, die Jezus voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees.

Er wordt gesproken van een weg. Tussen Antwerpen en Brussel ligt een weg en men kan niet van Antwerpen in Brussel komen, zonder over die weg te gaan.

Er staat ook dat Jezus die weg heeft ingewijd door Zijn vlees, en dat was een vlees aan dat der zonde gelijk (Rom. 8:3). Dat is hetzelfde vlees als wij hebben.

Het kan niets anders betekenen, dan dat Hij op die weg, door Zijn vlees een Voorloper was. En dat zijn discipelen die weg nu ook kunnen gaan, die Hij immers heeft ingewijd.

Ook staat er, dat die weg nieuw is. Jezus kwam met het nieuwe, hetgeen wij lezen in de zgn. bergrede. "Doe eerst de balk weg uit uw oog (b.v. de balk van ergernis om het gedrag van anderen); dan zult gij

scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen." Mt. 7:5.

De weg is ook een levende weg. Jezus zei in Mt. 7:14: Smal is de weg, die ten leven leidt.

Hem volgen op deze smalle weg ten leven, noemde Jezus in Lucas 9:23 met de woorden:

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

9 Weest niet als een paard, als een muul-dier zonder verstand, welks trots men bedwingt met toom en bit, opdat het u niet te na kome.

Zijn we ootmoedig dan kan de Heere ons leiden door Zijn raad.

10 Talrijk zijn de smarten van de goddeloze maar wie op de Here vertrouwt, die omringt Hij met goedertierenheid.

Er is geen beter leven, dan een volbloed christen te zijn. De goddeloze heeft veel smarten. Maar wie op de Heere vertrouwt wordt omringt door Zijn goedheid.

11 Verheugt u in de Here en juicht, gij rechtvaardigen; jubelt allen, gij oprechten van hart.

Dat is wel een heel mooi einde van deze psalm.

Verblijdt u in de Heere te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u. (Phil. 4:4).

Zingt en jubelt de Here van harte, dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus, God de Vader, voor alles. (Efeze 5:19/20).

Tot slot nog een verhaal over de Engelse adel zoals die vroeger op jacht ging.

Als de adel vroeger op paarden op jacht ging, namen ze klapjongens mee, doe op de struiken sloegen met een stok, om het wild te voorschijn te laten komen.

Als dan het wild te voorschijn komt, dan schiet de adel natuurlijk niet op de klapjongens maar op het wild, dat te voorschijn is gekomen door het slaan met stokken op het struikgewas van die klapjongens.

Zo is het ook met het gedrag van de ander. Het gedrag van de ander werkt soms op ons als het slaan met een stok op het struikgewas. Het struikgewas is ons vlees waar de zonde in woont.

Als de zonde in ons vlees begint te werken door het gedrag van de ander, dan is het goed niet op de klapjongen (het gedrag van de ander) te schieten maar op het wild (de zonde in het vlees, dat zich begint te roeren).

De adel kan dankbaar zijn voor het werk van de klapjongens, want zonder hen werd immers het wild niet te voorschijn geroepen!

Wie het vatten kan, die vatte het.